

گذار از نظام، خواست مردم ایران است

پیام نرگس محمدی به اتحادیه اروپا از زندادان

ریاست و نماینده‌گان محترم پارلمان اروپا، بروکسل

از اینکه چنین فرصتی را برای شنیدن صدای من به عنوان فعال حقوق بشر فراهم آورده‌اید، خرسند و سپاسگزارم. آنچه این روزها جهان شاهد آن است، اعلام گذار مردم ایران از نظام جمهوری اسلامی می‌باشد که بارها تأکید کرده‌ام این نظام، استبدادی دینی و زنستیز است، و من با آن مبارزه می‌کنم.

ابتدا می‌خواهم تأکید کنم که صدای مرا به عنوان یک فعال حقوق بشر و زنی می‌شنوید که از بدو ورود به دانشگاه یعنی از ۲۹ سال پیش تاکنون در عرصه فعالیت دانشجویی، زنان و حقوق بشر در جامعه مدنی در ۱۲ نهاد مدنی فعالیت کرده، و به موجب فعالیت

مدنی خشونت‌پرهیز تاکنون ۱۳ بار بازداشت، و در ۵ دادگاه در مجموع به ۳۴ سال زندان و ۱۵۴ ضربه شلاق محکوم شده‌ام، و تا کنون هفت سال زندان کشیده و هشت سال و نیم دیگر را هم باید تحمل زندان کنم.

اکنون در زندان هستم، و ذره‌ای احساس پشیمانی و تردید ندارم، بلکه با شدت اشتیاق و امید و سرزندگی در داخل ایران به مبارزه ادامه می‌دهم، و یقین دارم که پیروز خواهیم شد. ما در گذار از جمهوری اسلامی به دنبال تحقق نظامی هستیم که منزلت انسان و حقوق بشر تحقق یابد و این ممکن نخواهد شد مگر اینکه استبداد به هر شکل آن در این سرزمین برای همیشه پایان یابد.

قطعا شما نیز بر این باورید که برای تحقق و استحکام دموکراسی، تحقق جامعه مدنی، و تضمین حقوق بشر، امری الزامی است. جهان نمی‌تواند تردید کند که مردم ایران برای تحقق دموکراسی و دستیابی به زندگی انسانی از هر ابزار، راه و تحرک اجتماعی-سیاسی- مدنی استفاده کردند و هزینه‌های سنگینی پرداختند. اما حکومت سرسختانه در مقابل مطالبات به حق مردم دست به سرکوب و خشونت و کشتار زد، و متأسفانه بسیاری از دولت‌های جهان بی‌اعتنا نسبت به حقوق و خواست مردم، به تأمین منافع اقتصادی خود پرداخته و حقوق بشر به عنوان امری دست چندی در مواجهه با نظام ج.ا.ا تلقی شده است. درحالی‌که حمایت پایدار دولت‌ها مطابق قوانین حقوق بشری می‌توانست و هم اکنون می‌تواند پشتوانه حرکت مردم برای شکست استبداد و تحقق آزادی و دموکراسی باشد.

بر این اساس، نکاتی را برای حمایت پارلمان محترم اروپا بیان می‌کنم:

۱. اصالت و مشخصه "گذار از نظام"، خواست و اراده مردم ایران است؛ پس ضروری است که در اتخاذ هر تصمیمی، رویکرد اعمال فشار حداکثری به حکومت برای تحقق و استحکام جامعه مدنی و تضمینی حقوق بشر را داشته باشند.

۲. هم در شرایط گذار که مردم متحمل هزینه‌های سنگینی می‌شوند، و هم برای پیریزی حکومتی بر مبنای دمکراسی، جامعه نیازمند نهادهای مدنی مستقل حقوق بشری است.

۳. آزادی زندانیان سیاسی و فعالیت مدنی مبارزان جنبش‌های اجتماعی امری مهم و تأثیرگذار است.

۴. حمایت ویژه از زنان مبارز ایران برای تحقق حقوق تضییع شده زنان و نقش بسیار مهم آنها در دوران گذار و پس از آن برای تحقق دمکراسی و حقوق بشر امری ضروری است.

در پایان با دلی سرشار از امید و سرزندگی و عشق پیروزی و باور به خیزش اعتراضی قدرتمند مردمی و جنبش‌های اجتماعی ریشه‌دار در ایران، از تکتک شما نمایندگان محترم تقاضا و انتظار حمایت، همراهی، و همبستگی دارم.

امیدوارم با مبارزه با استبداد و تحقق دمکراسی در ایران، روزی در کنار یکدیگر و دست‌درست هم برای صلح جهانی متحد و یکپارچه شویم.

آن روز فرا خواهد رسید.

نرگس محمدی

زندان اوین، ۱۶ مهر ۱۴۰۲

اهدای جایزه صلح نوبل ۲۰۲۳ به

روزنامه لوموند، فرانسه، شماره‌ی پنجشنبه 12 اکتبر 2023.
کاریکاتور از ما نا نیستانی

بیا نیه‌ی جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران

21 مهر 1402 - 13 اکتبر 2023

جایزه صلح نوبل ۲۰۲۳ برای دومین بار به یک زن ایرانی تعلق گرفت. نرگس محمدی، مدافع حقوق بشر و مبارز مدنی که هنوز در زندان جمهوری اسلامی بسر می‌برد. زنی که دهه‌هاست در برابر استبداد اسلامی و قوانین زن ستیزش ایستاده، مقاومت کرده و بهای آن را با چندین و چند بار به زندان رفتن پرداخته است. اهدای این جایزه به نرگس محمدی نشان از آشنایی

جامعه جهانی به تاریخ مبارزات زنان و مردان ایران در راه آزادی و برابری دارد.
بی شک نقش این زن مبارز و فعال حقوق بشر در خیزش بزرگ مهسا بی تاثیر نبوده. او یکی از مدافعان سرسخت آن بوده است.

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران اهدای این جایزه را به مبارزان، همه زندانیان سیاسی - عقیدتی و مدافعان حقوق بشر تبریک میگوید.

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

نرگس محمدی: برنده‌ی جایزه صلح
نوبل در سال 2023

جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران، اعطای جایزه صلح نوبل به نرگس محمدی، زن مبارز مدافع حقوق بشر، آزادی و دموکراسی در ایران را به مردم جهان و ایران تبریک می‌گوید.

روزنامه‌ی فرانسوی لوموند در شماره‌ی 6 اکتبر 2023، نامه‌ای را به قلم نرگس محمدی بازنشر داده که در ژوئن گذشته در همین روزنامه منتشر شده بود.

در این نامه که از زندان اوین فرستاده شده، نرگس محمدی خطاب به خوانندگان‌ش گفته است: «انتشار همین نامه [در روزنامه] لوموند نشان می‌دهد که صدای ما زنان آنقدر قدرتمند بوده که به گوش شما نیز رسیده است. پس شما نیز صدای ما باشید و پیام امید ما را به گوش دیگران برسانید. به جهانیان بگویید که ما بی دلیل پشت این دیوارهای [حصر و سرکوب] نیستیم و اکنون قوی‌تر از جلادان‌مان

شده ایم که برای خاموش کردن جامع ما از به کارگیری هیچ وسیله‌ای فروگذار نیستند. این صدا در جهان طنین خواهد انداخت."

در نامه اش که ۹ ماه پس از خیزش "زن، زندگی، آزادی" نوشته شده، نرگس محمدی با اشاره به همین خیزش گفته است: "آیا صدای ترک خوردن دیوار ترس در ایران را می شنوید؟ بزودی صدای فروپاشیدن این دیوار را به یاری اراده، قدرت و عزم خدشه ناپذیر مردم ایران خواهید شنید."

نرگس محمدی سپس با اشاره به فرهنگ پدرسالار، قدرت مذهبی و تمامیت خواه حاکم بر کشور گفته است که این حکومت نسل‌های پیاپی مردم ایران را از حق زندگی و جوانی محروم کرده است. محمدی در نامه اش نوشته است: "حقیقت تلخ این است که حکومت خودکامه، زنستیز و مذهبی جمهوری اسلامی زندگی را از ما ربوده است. اما در دو سوی دیوار زندان اوین که به اسارت‌مان گرفته است، ما منفعل نماندیم ... و از خلال جنبش انقلابی "زن، زندگی، آزادی" قدرت خود را به کل جهان نشان دادیم."

نرگس محمدی گفته است: با وجود زندان جمهوری اسلامی "ما هرگز مبارزه را ترک نکردیم. ما به مادران و پدران جهانی تبدیل شدیم و ارزش‌ها، اشتیاق، عشق، قدرت و شور زندگی را در خود پاس داشتیم. ما زندگی حقیقی را بازآفرینی کردیم." نرگس محمدی سپس گفته است که در این مقاومت برای صیانت از زندگی هر یک از ما ایرانیان به مخالفان رژیم اسلامی بدل شدیم.

نرگس محمدی در پایان نام خود نوشته است: "انتشار همین نامه [در روزنامه لوموند] نشان می‌دهد که صدای ما زنان آنقدر قدرتمند بوده که به گوش شما نیز رسیده است. پس شما نیز صدای ما باشید و پیام امید ما را به گوش دیگران برسانید. به جهانیان بگویید که ما بی دلیل پشت این دیوارهای [حصر و سرکوب] نیستیم و اکنون قوی تر از جلادانمان

شده ایم که برای خاموش کردن جامعه ما از به کارگیری هیچ وسیله ای فروگذار نیستند. این صدا در جهان طنین خواهد انداخت.

متن و ترجمه بالا از سایت آر اف ای (فرانسه) به تاریخ 6 اکتبر 2023 برگرفته شده است.

حمایت سازمان ملل از نرگس محمدی

دبیر کل و کارشناسان سازمان ملل خواهان آزادی نرگس محمدی شده اند

آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل، با انتشار بیانییه ای، اهدای جایزه صلح نوبل به نرگس محمدی را یادآور این موضوع دانست که حقوق زنان در ایران و دیگر نقاط جهان با مخالفتها و موانع جدی مواجه است.

آقای گوترش روز جمعه ۱۴ مهر در شبکه ایکس (توئیت سابق) همچنین نوشت که این جایزه ادای احترام به همه زنانی است که با به خطر انداختن «آزادی، سلامتی و حتی جان خود»، برای حقوقشان می‌جنگند.

از سوی دیگر، کارشناسان سازمان ملل ضمن استقبال از اعطای جایزه نوبل صلح به نرگس محمدی، فعال شناخته شده حقوق زنان که در ایران زندانی است، از حکومت جمهوری اسلامی خواستند تمامی افرادی را که به خاطر ترویج حقوق بشر زنان و دفاع از حقوق زنان و دختران در ایران زندانی شده‌اند، آزاد کند.

جاوید رحمان، گزارشگر ویژه حقوق بشر در ایران، دورثی استرادا-تنک، رئیس هیئت کارشناسان مستقل سازمان ملل در زمینه تبعیض علیه زنان و دختران و چهار عضو دیگر این هیئت در بیانیه مشترکی اعلام کردند: «اعطای جایزه نوبل صلح ۲۰۲۳ به یک روزنامه‌نگار و فعال جسور حقوق زنان، تأکید بر مبارزه زنان علیه نظام‌های نهادینه تبعیض، تفکیک، تحقیر و محرومیت زنان در سراسر جهان است.»

کارشناسان سازمان ملل در بخش دیگری از بیانیه خود افزودند: «مدافعان حقوق بشر زنان که از حقوق بشر در داخل و خارج از ایران دفاع می‌کنند، به خاطر مقاومت و شجاعت خود باید مورد تمجید قرار گرفته و از سوی جامعه بین‌المللی حمایت شوند.»

به گفته آنها، بسیاری از مدافعان حقوق بشر در ایران، به «قتل» رسیده، «زندانی» شده و یا «مجبور به ترک کشور» شده‌اند، فعالیت‌های حقوق بشری که زنان پیشگام و رهبر آن بوده‌اند سرکوب شده و فعالان حقوق بشری که در ایران مانده‌اند و خانواده‌های آنها با خطرهای «امنیتی جدی» مواجه هستند.

کارشناسان سازمان ملل عزم و شجاعت زنان و دختران ایرانی را که به شیوه‌های مسالمت‌آمیز و خلاقانه به دفاع از حقوق خود ادامه می‌دهند، ستوده‌اند.

آنها در بخش دیگری از بیانیه خود گفتند: «زنان

ایران کماکان از تبعیض و محدودیت در آزادی بیان و حضور در سطوح مختلف جامعه رنج می‌برند که زندگی آنها را به شدت تحت تأثیر قرار می‌دهد. نمونه برجسته آن قوانین حجاب اجباری است که علاوه بر نقض حرمت انسانی و حق برابری زنان، روی امکان مشارکت آنها در زندگی اجتماعی به شدت تأثیر می‌گذارد.»

کارشناسان سازمان ملل در عین حال در مورد وضعیت مدافعان حقوق بشر زنان که به دلیل اعتراض به شرایط موجود زندانی شده‌اند ابراز نگرانی کردند.

در ادامه این بیانیه آمده است: «به نظر می‌رسد که هدف اصلی حملات، بازداشت‌ها و زندانی کردن مدافعان حقوق بشر زنان، مجازات و به سکوت وادار کردن آنهاست. در یک سال گذشته مدافعان حقوق مدنی و به خصوص فعالان جنبش زنان که خواستار پاسخگو کردن حکومت در مورد جان باختن مهسا امینی در شهر یور سال گذشته هستند، هدف اصلی این اقدامات سرکوبگرانه بوده‌اند.»

متن فوق برگرفته از سایت اخبار روز - 7 اکتبر 2023 - 15 مهر 1402

تجلیل فدراسیون بین‌المللی حقوق
بشر از اهدای جایزه صلح نوبل
به نرگس محمدی

جایزه صلح نوبل ۲۰۲۳ به نرگس محمدی، فعال حقوق بشر ایرانی، روزنامه‌نگار و سخنگوی کانون مدافعان حقوق بشر (DHRC)، یکی از سازمان‌های ایرانی عضو فدراسیون (FIDH)، اعطا شد. این چهارمین بار است که این جایزه به شخص یا سازمانی وابسته به فدراسیون اهدا می‌شود.

پاریس، ۶ اکتبر ۲۰۲۳ (۱۴ مهر ۱۴۰۲)

جایزه صلح نوبل امروز به نرگس محمدی، فعال حقوق بشر ایرانی، اهدا شد. او روزنامه‌نگار و سخنگوی کانون مدافعان حقوق بشر (DHRC)، یکی از سازمان‌های ایرانی عضو فدراسیون بین‌المللی حقوق بشر (FIDH) است.

آلیس م'خوه، رئیس فدراسیون بین‌المللی حقوق بشر (FIDH) گفت:

«FIDH» به نرگس محمدی جایزه صلح نوبل ۲۰۲۳ را اهدا می‌کند. نرگس محمدی یک فعال حقوق بشر ایرانی است که به دلیل فعالیت‌هایش در زمینه حقوق بشر، به ویژه در زمینه حقوق زنان و کودکان، به بین‌المللی شناخته شده است. نرگس محمدی یکی از اعضای کانون مدافعان حقوق بشر (DHRC) است که یکی از سازمان‌های ایرانی عضو فدراسیون بین‌المللی حقوق بشر (FIDH) است. نرگس محمدی به دلیل فعالیت‌هایش در زمینه حقوق بشر، به بین‌المللی شناخته شده است. نرگس محمدی یکی از اعضای کانون مدافعان حقوق بشر (DHRC) است که یکی از سازمان‌های ایرانی عضو فدراسیون بین‌المللی حقوق بشر (FIDH) است.

«...»

فدراسیون بین‌المللی حقوق بشر (FIDH) همراه با دیگر سازمان ایرانی عضو خود، جامعه‌ی دفاع از حقوق بشر در ایران (LDDHI)، پیوسته پیگرد قضایی و آزار و اذیت نرگس محمدی را مستند و محکوم کرده است. او در نوامبر ۲۰۲۱ (آبان ۱۴۰۰) هنگام شرکت در مراسم ادای احترام به یکی از قربانیان کشته‌شده در تظاهرات ضد دولتی در نوامبر ۲۰۱۹ (آبان ۱۳۹۸) به شکل وحشیانه‌ای دستگیر شد. او را به زندان بدنام اوین در تهران فرستادند و، طی ۳۰ ماه زندان که در ماه مه ۲۰۲۱ به دلیل فعالیت‌های حقوق بشری به آن محکوم شده بود، گاهی او را به سلول انفرادی انداختند. نرگس محمدی پس از چندین محاکمه، در حال حاضر ۱۲ سال و ۹ ماه حبس را سپری می‌کند. او بین سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۰ خودسرانه در زندان زنجان بود و وضعیت سلامتی‌اش رو به وخامت گذاشت. وی در طول دوران زندان خود مورد حمله‌های جسمی و آزار جنسی قرار گرفته است.

عبدالکریم لاهیجی، رئیس افتخاری فدراسیون بین‌المللی حقوق بشر و رئیس جامعه‌ی دفاع از حقوق بشر در ایران (LDDHI) گفت:

«...»

این چهارمین باری است که جایزه صلح نوبل به شخص یا سازمانی وابسته به فدراسیون بین‌المللی حقوق بشر (FIDH) اعطا می‌شود: آلس بیالاتسکی، نایب‌رئیس پیشین فدراسیون بین‌المللی حقوق بشر، که در حال حاضر در بلاروس در زندان است و دو سازمان عضو آن از روسیه و اوکراین، مموریال و مرکز آزادی‌های مدنی (CCLE)، در سال ۲۰۲۲ این جایزه را

دریافت کردند. شیرین عبادی، وکیل ایرانی، رئیس
DHRC، و جامعه‌ی دفاع از حقوق بشر در تونس
(LTDH)، عضو فدراسیون، به ترتیب در سال‌های ۲۰۰۳
و ۲۰۱۵ این جایزه را دریافت کردند.

آرمیتا گراوند به محل نامعلومی منتقل شد

عفو بین الملل خواهان ورود یک هیات
مستقل به ایران شد

عفو بین‌الملل با انتشار بیانیه‌ای اعلام کرد مقامات
جمهوری اسلامی باید به یک هیئت بین‌المللی مستقل،

شامل کارشناسان سازمان ملل، برای بررسی شرایط منجر به بستری شدن آرمیتا گراوند، اجازه ورود بدهند.

این بیانیه که روز جمعه ۱۴ مهرماه در سایت این نهاد بین‌المللی منتشر شده، می‌افزاید «شواهد فزاینده‌ای از بیهوشی و به کما رفتن آرمیتا در مترو تهران به خاطر «خشونت مجریان قوانین حجاب»، همچنین «پنهانکاری» جمهوری اسلامی از «واقعیت‌های» این ماجرا وجود دارد.

کمیته مستقل حقیقت‌یاب سازمان ملل نیز اعلام کرده که درباره ماجرای به «کما رفتن» آرمیتا گراوند که یک سال پس از جان‌باختن مهسا ژینا امینی در بازداشت گشت ارشاد رخ داد، تحقیق می‌کند.

عفو بین‌الملل در ادامه بیانیه خود تصریح کرده در روزهای پس از بستری شدن آرمیتا در بیمارستان، مقامات ایرانی روزنامه‌نگاری (مریم لطفی خبرنگار روزنامه شرق) را بازداشت کردند که در حال تحقیق در مورد این ماجرا بود و رسانه‌های دولتی ویدئوهای «تبلیغاتی» از اعتراف والدین و دوستان «آشکارا مضطرب» آرمیتا منتشر کردند که با «اکراه» روایت دولتی را که او به دلیل «افت فشار خون» به زمین خورده، تکرار کردند.

این بیانیه می‌گوید کارشناسان بخش شواهد آزمایشگاهی سازمان عفو بین‌الملل همچنین دریافته‌اند که «فیلم تبلیغاتی منتشره توسط جمهوری اسلامی از این ماجرا دستکاری و تقطیع شده است: فریم‌ریت ویدئو در چهار بخش افزایش یافته و یک وقفه سه دقیقه و ۱۶ ثانیه‌ای در فیلم منتشر شده تشخیص داده شده است؛ به عبارتی بیش از سه دقیقه از فیلم حادثه سانسور شده است».

دیانا التاهاوی، معاون مدیر منطقه‌ای خاورمیانه و شمال آفریقا سازمان عفو بین‌الملل می‌گوید مقامات ایرانی برای «سرپوش گذاشتن» بر واقعیت شرایطی که

منجر به بیهوشی آرمیتا گراوند شد، یک کارزار هماهنگ «انکار و تحریف» به راه انداخته‌اند که «به طرز وحشتناکی» یادآور روایت‌های «جعلی و توضیحات غیرقابل قبول» آنها از شرایط بستری شدن مهسا ژینا امینی در سال گذشته است.

خانم التاهاوی در ادامه گفته است با توجه به نبود چشم‌اندازی برای تحقیقات بی‌طرفانه و مستقل در داخل ایران، جامعه جهانی باید مقامات جمهوری اسلامی را «تحت فشار» بگذارد تا مجوز ورود یک هیئت مستقل بین‌المللی را برای تحقیق درباره این موضوع صادر کند.

عفو بین‌الملل همچنین به گزارش روز گذشته گاردین اشاره کرد که از قول یک «شاهد عینی» گزارش داده بود که اندکی پس از ورود آرمیتا گراوند به واگن مترو، «یک مأمور زن طرح حجاب اجباری با آرمیتا به خاطر نداشتن حجاب حکومتی درگیری لفظی پیدا کرده و با خشونت او را هل داده و به زمین انداخته است».

در روزهای اخیر خبر به کُما رفتن آرمیتا گراوند که بدون حجاب اجباری به ایستگاه مترو پا گذاشته بود در ایران و جهان در صدر اخبار بوده است.

مادر آرمیتا بعد از ۲۴ ساعت آزاد شد

هه نگاو در گزارشی که روز جمعه منتشر کرد، یادآور شده: شامگاه پنج‌شنبه ۱۳ مهرماه، شهین احمدی مادر آرمیتا گراوند متعاقب ۲۴ ساعت بازداشت با اخذ تعهد نسبت به عدم هرگونه اطلاع‌رسانی آزاد و به بیمارستان فجر تهران برگردانده شده است.

نیروهای امنیتی ضمن انتقال آرمیتا به اتاق نامشخصی در همان بیمارستان کلیه پرسنل درمان و حتی مأمورین امنیتی حاضر در محل را به دلیل ظن خبررسانی تعویض کرده‌اند.

روز جمعه ۱۴ مهر ۱۴۰۲، پدر آرمیتا گراوند متعاقب مصاحبه تلویزیونی اجازه پیدا کرده صرفاً به مدت

بسیار کوتاهی (در حد یک نگاه) آرمیتا را ببیند.
تا کنون تیم معالج به هیچ عنوان اظهار نظری در
خصوص وضعیت سلامت آرمیتا حتی به پدر و مادرش
نکرده‌اند.

برگرفته از سایت اخبار روز 15 مهر 1402